

Sygn. akt I C 399/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Paulina Wilińska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 32000 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz P. C. kwotę 29530,14 (dwadzieścia dziewięć tysięcy pięćset trzydzieści 14/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 123,75 (sto dwadzieścia trzy 75/100) złote tytułem niewydatkowanej zaliczki z kwoty zaksięgowanej pod pozycją 500018395327,
4. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz P. C. kwotę 5024,18 (pięć tysięcy dwadzieścia cztery 18/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 399/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 kwietnia 2017 r. P. C. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 32000 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, że w dniu 8 listopada 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został samochód marki N. nr rej. (...), należący do J. K.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Zakładzie (...). W toku postępowania likwidacyjnego poszkodowanej wypłacono 19211,02 zł odszkodowania, która to kwota nie odpowiada kosztom naprawy przedmiotowego pojazdu.

[pozew k.2-4]

W dniu 18 maja 2017 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości.

[nakaz zapłaty k.18]

Strona pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W ocenie pełnomocnika strony pozwanej wypłacona tytułem odszkodowania kwota 19211,02 zł jest wystarczająca do całkowitej likwidacji szkody.

[sprzeciw od nakazu zapłaty k.21-21 odwr.]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku drogowego z dnia 8 listopada 2016 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki N. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność J. K.. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W..

[okoliczność bezsporna]

Szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 9 listopada 2016 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 19211,02 zł.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 20 lutego 2017 r. J. K. zawarła z P. C. umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w W. w pojeździe marki N. o nr rej. (...) z tytułu szkody z dnia 8 listopada 2016 r., w tym z tytułu „kosztów naprawy, szkody całkowitej, utraty wartości handlowej pojazdu, odsetek ustawowych i innych należnych świadczeń”.

[dowód: umowa cesji k.6]

Pismem z dnia 22 lutego 2017 r. powód poinformował (...) o nabyciu wierzytelności na podstawie umowy przelewu z dnia 20 lutego 2017 r., którą przesłał w załączeniu, oraz wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 34514,11 zł z tytułu dodatkowego odszkodowania, wraz z należnymi odsetkami, w terminie 14 dni od otrzymania tego pisma na wskazany rachunek bankowy.

[dowód: pismo k.10-10 odwr.]

Koszt naprawy samochodu marki N. o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 8 listopada 2016 r. przy zastosowaniu części o jakości „O” wynosi 48741,16 zł. Części o jakości „Q” dla tego pojazdu nie występują. Zgodnie z technologią naprawy producenta pojazdu po zdarzeniu z dnia 8 listopada 2016 r. konieczna była wymiana sterownika poduszek gazowych (airbag). Wartość tego pojazdu w dacie wypadku w stanie nieuszkodzonym wynosiła 70200 zł, natomiast w stanie uszkodzonym – 26100 zł.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego k.104-116, pisemne uzupełniające opinie biegłego sądowego k.135-146 i 155-157]

Sąd pominął sporządzoną na zlecenie poszkodowanej prywatną ekspertyzę kosztów naprawy spornego pojazdu z uwagi na zakwestionowanie jej przez stronę pozwaną. Ponadto ekspertyza ta jako dokument prywatny nie może zastąpić opinii biegłego sądowego sporządzonej w toku niniejszego procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z dnia 8 listopada 2016 r., jak i jego przebieg. Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował również zasady swej odpowiedzialności. Podnosił jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 19211,02 zł, które w pełni odpowiada wysokości szkody przez nią doznanej.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W dniu 20 lutego 2017 r. poszkodowana J. K. zawarła z powodem umowę, zgodnie z którą przeniosła na P. C. wierzytelność, przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu odszkodowania, wynikającego ze szkody z dnia 8 listopada 2016 r. w pojeździe marki N. nr rej. (...). Poszkodowana przeniosła na powoda powyższą wierzytelność. Powód wszedł zatem w prawa i obowiązki J. K. w powyższym zakresie i jest legitymowany do dochodzenia od strony pozwanej zwrotu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Strona pozwana nie kwestionowała tych okoliczności.

Przepis art. 361 k.c. przewiduje zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, że odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące. Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112 i postanowieniu z 20.06.2012 r., III CZP 85/11, Lex nr 1218190).

Należy również wskazać na ugruntowane orzecznictwo, zgodnie z którym obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy i czy w ogóle zamierza jej dokonać (tak m. in. SN w uchwale z 15.11.2001 r., III CZP 68/01, OSPIKA z 2002 r., nr 7-8, poz. 103 oraz wyroku z 7.08.2003 r., IV CKN 387/01, Lex nr 141410).

W orzecznictwie wskazuje się również, że koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nie przewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. (tak m. in. SN w postanowieniu z 12.01.2006 r., III CZP 76/05, Biuletyn SN 2006/1).

Ustalając uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu, Sąd wziął pod uwagę pierwszą pisemną uzupełniającą opinię biegłego sądowego i zawarte w niej wnioski. Wyliczenia zawarte w opinii podstawowej zawierały błędy, albowiem biegły posłużył się błędnym nr VIN pojazdu, powielając w tym zakresie błąd z kalkulacji kosztów naprawy strony pozwanej. Wyliczenia zawarte w pierwszej opinii uzupełniającej zawierały stosowne poprawki w tym zakresie.

Biegły sporządził swoje opinie, zarówno podstawową, jak i uzupełniającą, na podstawie całości materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym również zdjęć uszkodzonego pojazdu, wykonanych przez przedstawiciela strony pozwanej w toku postępowania likwidacyjnego. W swojej wycenie biegły uwzględnił fakt, że reflektor nosił ślady wcześniejszych napraw, dokonując z tego tytułu potrącenia na wartości reflektora wynoszącego -50%. Innych potrąceń na częściach, czy też lakierze biegły nie zastosował, albowiem nie było możliwości dokonania oględzin pojazdu z uwagi na jego wcześniejszą sprzedaż.

Strona pozwana w toku niniejszego postępowania kwestionowała zasadność naprawy systemu SRS uszkodzonego samochodu. W ocenie biegłego sądowego zgodnie z technologią naprawy producenta pojazdu po przedmiotowym zdarzeniu wymiana sterownika poduszek powietrznych była konieczna. Ze zdjęć w aktach szkodowych wyraźnie widać, że doszło do aktywowania systemu SRS. Strona pozwana natomiast nie wykazała, aby wymiana części systemu SRS nie była konieczna.

Biegły początkowo uwzględnił w swoich wyliczeniach koszt wymiany felgi aluminiowej z uwagi na niewielkie jej uszkodzenie w postaci zarysowania, chociaż strony procesu kwalifikowały ten element do lakierowania. Następnie

w swojej pierwszej opinii uzupełniającej biegły, tak jak wcześniej strony w swoich kosztorysach, zakwalifikował ten element do lakierowania, a nie do wymiany.

Reasumując, Sąd przyjął, że uzasadnione koszty naprawy samochodu marki N. o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 8 listopada 2016 r. wyniosły 48741,16 zł.

Z uwagi na to, że strona pozwana w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła odszkodowanie w wysokości 19211,02 zł, to powodowi przysługuje dodatkowe odszkodowanie w wysokości 29530,14 zł (48741,16 – 19211,02).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. i w zw. z art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 ze zm.). Strona pozwana powinna była wypłacić odszkodowanie w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 9 listopada 2016 r. Strona pozwana w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie nie wypłaciła całego należnego odszkodowania, wobec czego pozostaje w zwłoce od pierwszego dnia po upływie owego trzydziestodniowego terminu, tj. od dnia 10 grudnia 2016 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 29530,14 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części oddalił powództwo.

Z uwagi na to, że w toku postępowania strona pozwana uiściła zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 600 zł, z której biegłemu została wypłacona kwota 476,25 zł, to na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) Sąd nakazał zwrócić stronie pozwanej ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 123,75 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

O kosztach procesu w pkt 4 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powód wygrał proces w 92 %. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 5817 zł (1600 zł – opłata od pozwu, 600 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 3600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa), natomiast strona pozwana poniosła koszty procesu w łącznej kwocie 4093,25 zł (476,25 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 3600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa). Strona pozwana zobowiązana jest zatem do zwrotu na rzecz powoda kwoty 5024,18 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.